

Από το πρώτο Løve Aroteket το 1620 έως τον παγκόσμιο δερματολογικό οίκο το 2020

1620

1672

Σήμερα η LEO Pharma είναι ηγέτιδα στη θεραπεία των δερματικών παθήσεων. Στόχος της εταιρείας είναι να αναδειχθεί σε κορυφαία εταιρεία στον τομέα της ιατρικής δερματολογίας. Το δέρμα είναι το μεγαλύτερο όργανο. Ένας στους τέσσερις θα εκδηλώσουν κάποια δερματική νόσο σε κάποιο σημείο της ζωής τους. Συνεπώς ο στόχος της LEO Pharma είναι εξαιρετικά φιλόδοξος.

Από την ίδρυση της LEO Pharma το 1908, η εταιρεία παρασκευάζει φάρμακα υψηλής ποιότητας που τα διαθέτει στους ασθενείς. Ωστόσο οι ρίζες της εταιρείας εντοπίζονται αιώνες πριν.

17^{ος} αιώνας – Οι αρχές θέτουν το πλαίσιο

Η LEO Pharma εξελίχθηκε από το φαρμακείο Løve Aroteket που βρισκόταν στη γωνία των οδών Amagerstor and Hyskenstræde στο κέντρο της Κοπεγχάγης. Ο Βασιλιάς Χριστιανός Δ΄ της Δανίας απένειμε στο Løve Aroteket βασιλική άδεια λειτουργίας στις 12 Σεπτεμβρίου **1620**. Ακόμα και πριν από 400 χρόνια γνώριζαν ότι δεν θα έπρεπε να καθένας να παρασκευάζει και να πωλεί φαρμακευτικά προϊόντα.

Εκτός από την παρασκευή φαρμάκων, ο πρώτος ιδιοκτήτης του Løve Aroteket, ο Esaias Fleischer, ήταν επίσης έμπορος και διανομέας εξωτικών μπαχαρικών και άλλων μαγειρικών υλικών.

Μισό αιώνα αργότερα, το **1672**, ο νέος Φαρμακευτικός Κανονισμός διαχώρισε αυστηρά τους ρόλους των γιατρών

και των φαρμακοποιών. Οι φαρμακοποιοί δεν είχαν πλέον τη δυνατότητα να βλέπουν ασθενείς για γνωμάτευση, ενώ οι ιατροί, από την άλλη, δεν επιτρεπόταν να παρασκευάζουν φάρμακα. Αυτός ο διαχωρισμός ισχύει μέχρι και σήμερα.

Βασιλιάς Χριστιανός Δ΄, 1577 – 1648
(Ζωγραφίστηκε από Pieter Isaacs)

Το Løve Apoteket στη γωνία Amager Torv και Hyskenstræde στην Κοπεγχάγη, 1799

1728

1795 1799

1800

1820

18^{ος} αιώνας – Πρόοδος παρά τις μεγάλες πυρκαγιές

Το **1728** και το **1795**, η Κοπεγχάγη καταστράφηκε από μεγάλες πυρκαγιές και το Løve Apoteket κατακάηκε συθέμελα και τις δύο φορές. Αλλά οι ιδιοκτήτες ξανάχτισαν το φαρμακείο και έκαναν τα πάντα για να διατηρήσουν την ηγετική θέση του στην πόλη.

Για το μεγαλύτερο μέρος του 18^{ου} αιώνα, τη διεύθυνση του φαρμακείου είχαν αναλάβει ταλαντούχοι, οραματιστές φαρμακοποιοί που υιοθέτησαν γρήγορα νέες μεθόδους και ανακαλύψεις. Μετά τη δεύτερη πυρκαγιά το **1795**, ο Johan Georg Ludvig Manthey, ο ιδιοκτήτης, εκσυγχρόνισε τον εξοπλισμό του φαρμακείου επ' ευκαιρίας της ανοικοδόμησης και το υπερσύγχρονο φαρμακείο εγκαινιάστηκε ξανά το **1799**.

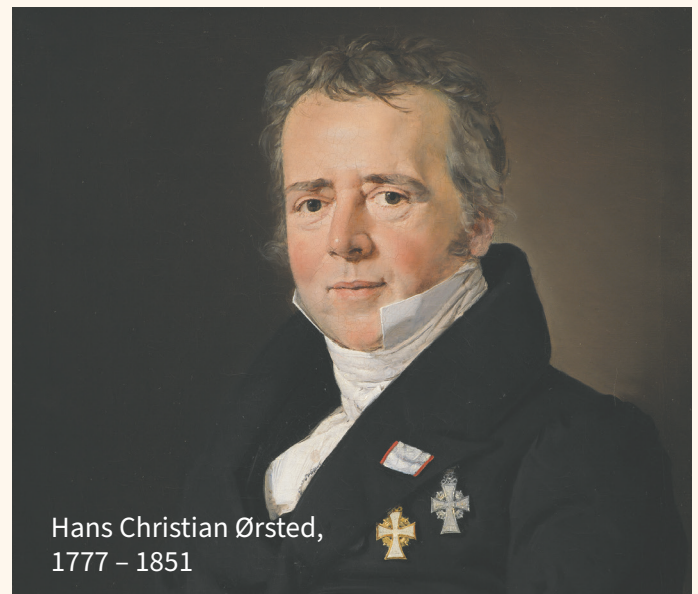
19^{ος} αιώνας – Επιστήμη και εκβιομηχάνιση

Εκτός από φαρμακοποιός, ο Manthey ήταν επίσης καθηγητής χημείας. Φίλος του ήταν μια από τις πιο εμβληματικές προσωπικότητες στην ιστορία των φυσικών επιστημών της Δανίας, ο Hans Christian Ørsted. Το **1820**, ο H.C. Ørsted ανακάλυψε τον ηλεκτρομαγνητισμό. Φέτος γιορτάζουμε την επέτειο των 200 χρόνων από αυτή την πρωτοποριακή ανακάλυψη που ωφελεί την ανθρωπότητα ποικιλοτρόπως κάθε μέρα.

Ο H.C. Ørsted ήταν επίσης φαρμακοποιός και υπήρξε υπό την εποπτεία του καθηγητή Manthey στις σπουδές του. Όταν ο Manthey μετακόμισε στο Παρίσι το **1800**, ζήτησε από τον H.C. να διευθύνει το Løve Apoteket κατά την απουσία του.

Ο H.C. Ørsted άδραξε την ευκαιρία για να πραγματοποιήσει μια σειρά χημικών και φυσικών πειραμάτων στα εργαστήρια

του φαρμακείου. Τις επόμενες δεκαετίες, ο H.C. Ørsted συνέβαλε στην καλύτερη εκπαίδευση των φαρμακοποιών παράλληλα με το ακαδημαϊκό του έργο ως φυσικού. Δόθηκε έμφαση στον συνδυασμό της πρακτικής άσκησης με τη θεωρία, και ο ρόλος της χημείας ανήχθη μαζί με το φαρμακείο. Οι ιδέες του H.C. Ørsted ήταν πολύ μπροστά από την εποχή του.

Hans Christian Ørsted,
1777 – 1851

Κατά το δεύτερο μισό του 19^{ου} αιώνα, η εκβιομηχάνιση προχωρούσε με γοργά βήματα, και στις μεγαλύτερες βιομηχανικές χώρες υπήρξε πρόοδος της ιατρικής και της χημείας που οδήγησε στην εδραίωση της φαρμακοβιομηχανίας. Ωστόσο, στη Δανία, τα φάρμακα συνέχιζαν να παρασκευάζονται μόνο στα φαρμακεία.

20^{ος} αιώνας – Η LEO Pharma και η έναρξη των φαρμακευτικών εξαγωγών της Δανίας

Στις 30 Μαΐου **1908**, το Løve Apoteket εξαγοράστηκε από τους δύο φαρμακοποιούς, τον Anton Antons και τον August Kongsted, και λίγο αργότερα καταχώρησαν την εταιρική επωνυμία "Løvens kemiske Fabrik" (η οποία αργότερα μετονομάστηκε σε LEO Pharma). Με τη βιομηχανική παραγωγή, τις υψηλές απαιτήσεις υγιεινής, την τυποποίηση και την επιστημονική ανάπτυξη, θέλησαν να καλύψουν την ανάγκη για φάρμακα υψηλής ποιότητας στη Δανία. Ωστόσο, τα σχέδιά τους αντιμετώπισαν μεγάλη αντίσταση από τους συναδέλφους τους της Ένωσης Φαρμακείων Δανίας που ήθελαν τα φαρμακεία να παρασκευάζουν κατ' αποκλειστικότητα φαρμακευτικά προϊόντα.

το επίτευγμα, τέθηκε ο θεμέλιος λίθος για δύο εταιρείες, την Nordisk Insulinlaboratorium και τη Novo Terapeutisk Laboratorium, οι οποίες αρκετά χρόνια αργότερα συγχωνεύτηκαν στην εταιρεία που όλοι γνωρίζουμε σήμερα, δηλαδή την Novo Nordisk.

Κατά τις επόμενες δεκαετίες, οι τομείς ενδιαφέροντος της LEO Pharma επεκτάθηκαν. Αναπτύχθηκαν προϊόντα ορμονών και το αντιπηκτικό Heparin LEO® κυκλοφόρησε το **1940**.

Ο August Kongsted απεβίωσε το **1939** και ο γαμπρός του, Knud Abildgaard, ανέλαβε το τιμόνι της LEO Pharma.

Ωστόσο ο Antons και ο Kongsted ήταν αποφασισμένοι. Ήθελαν να κινηθούν γρήγορα και είχαν μεγάλες φιλοδοξίες. Από την αρχή, συνεργάστηκαν με Δανούς και ξένους επιστήμονες. Το πρώτο προϊόν της LEO ήταν το Paraghurt®, αποτέλεσμα μιας συνεργασίας με το Ινστιτούτο Παστέρ στο Παρίσι, το οποίο παρέμεινε στο χαρτοφυλάκιο της εταιρείας από το **1909** έως το **2003**, δηλαδή για περισσότερα από 90 χρόνια.

Στο Πανεπιστήμιο της Κοπεγχάγης, η LEO Pharma συνεργάστηκε με τη γιατρό Marie Krogh και τον σύζυγό της, August Krogh, που ήταν φυσιολόγος. Η Marie Krogh χαρακτήρισε το δραστικό συστατικό του φυτού Digitalis (δακτυλίδα). Εκχυλίσματα από το φυτό χρησιμοποιούνταν για τη θεραπεία καρδιακών παθήσεων για περισσότερα από χίλια χρόνια, ωστόσο η Marie Krogh εκτίμησε ότι η θεραπεία θα μπορούσε να βελτιωθεί σημαντικά και οι ανεπιθύμητες ενέργειες να μειωθούν αν το δραστικό συστατικό χορηγούταν σε σωστές και ελεγχόμενες δόσεις. Οι προσπάθειές της οδήγησαν στο προϊόν Digisolvin LEO®, το οποίο κυκλοφόρησε στη Δανία το **1917**. Το προϊόν έγινε τόσο δημοφιλές που άνοιξε το δρόμο για τις φαρμακευτικές εξαγωγές της Δανίας.

Το **1920** ο August Krogh έλαβε το βραβείο Νόμπελ στη φυσιολογία ή στην ιατρική. Έλαβε προσκλήσεις για να δώσει διαλέξεις σε αμερικανικά πανεπιστήμια, όπως το Yale και το Harvard, αλλά καθώς η Marie Krogh έπασχε από διαβήτη, το ζεύγος Krogh έφτασε στις ΗΠΑ το φθινόπωρο του **1922**. Εκείνο το έτος ακριβώς, στον Καναδά και τις ΗΠΑ, αναπτύχθηκε ένα νέο προϊόν για τη θεραπεία του διαβήτη: η ινσουλίνη. Ο August Krogh επικοινωνήσε με τους ερευνητές στο Πανεπιστήμιο στο Τορόντο και απέκτησε τα δικαιώματα παραγωγής και πώλησης ινσουλίνης στις Σκανδιναβικές χώρες. Με οικονομική βοήθεια από τον August Kongsted στη LEO Pharma, ξεκίνησε η παραγωγή ινσουλίνης στη Δανία και το Insulin LEO® κυκλοφόρησε το **1923**. Χάρη σε αυτό

Φιλοδοξία του Knud Abildgaard ήταν να αναπτύξει τη LEO Pharma σε μια μεγάλη, εξαγωγική φαρμακευτική που θα διενεργούσε έρευνα σε διεθνές επίπεδο. Παρά τις αντιξοότητες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, η LEO Pharma έγινε η πρώτη εταιρεία εκτός των ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου που ανέπτυξε και κυκλοφόρησε προϊόν πενικιλίνης, όταν το Leopenicillin® διατέθηκε στην αγορά τον Μάιο του **1945**. Με τις εξαγωγές πενικιλίνης ως εφαλτήριο, ο Knud Abildgaard πέτυχε να δημιουργήσει την εξαγωγική εταιρεία που είχε ονειρευτεί.

Κατά τα έτη **1947-1959**, ο Knud Abildgaard μετέφερε την παραγωγή στο Ballerup της Δανίας, όπου βρίσκονται σήμερα τα κεντρικά γραφεία της LEO Pharma. Ιδρύθηκαν θυγατρικές στην Ιρλανδία, τη Γαλλία, την Ελλάδα και τις Κάτω Χώρες και τις επόμενες δεκαετίες, η LEO Pharma ανέπτυξε και κυκλοφόρησε μια σειρά νέων πρωτότυπων φαρμακευτικών προϊόντων.

Για τον Knud Abildgaard ήταν σημαντικό να διασφαλίσει τη συνεχιζόμενη ανάπτυξη και επιτυχία της LEO Pharma. Ο

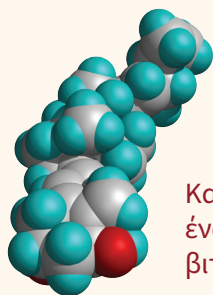
Λίγο μετά το τέλος της χιλιετίας, η LEO Pharma κυκλοφόρησε στην αγορά το προϊόν συνδυασμού Daivobet®, έτσι οι ασθενείς με ψωρίαση απέκτησαν μια ακόμα θεραπευτική επιλογή. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες της LEO Pharma ήταν επιτυχημένες και παρείχαν μια σταθερή οικονομική πλατφόρμα για μελλοντικές επενδύσεις.

Με την ευκαιρία της 100 ης επετείου από την ίδρυση της LEO Pharma το **2008**, η εταιρική στρατηγική στράφηκε προς την παγκοσμιοποίηση, την καινοτομία και την ανάπτυξη στον τομέα της ιατρικής δερματολογίας. Ιδρύθηκαν νέες θυγατρικές σε μια σειρά χωρών, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ, της Κίνας και της Βραζιλίας. Η εταιρεία επένδυσε τόσο

1984 1985 1986 1991

Knud Abildgaard είχε μία κόρη η οποία δεν μπόρεσε να τον διαδεχτεί στην εταιρεία και το **1984** ίδρυσε το εμπορικό ίδρυμα LEO Foundation, το οποίο ανέλαβε την κυριότητα της LEO Pharma μετά τον θάνατό του. Ο Knud Abildgaard απεβίωσε το **1986** και έκτοτε η εταιρεία ανήκει στο LEO Foundation.

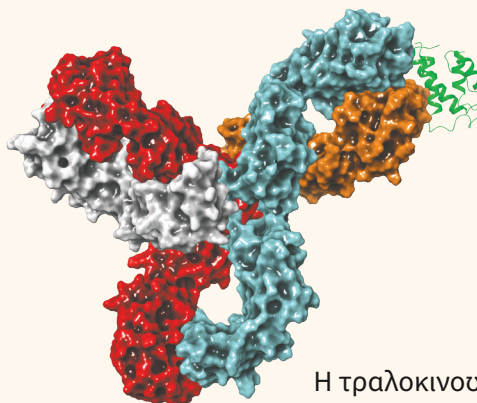
Καλσιποτριόλη,
ένα ανάλογο της
βιταμίνης D

Ανάμεσα στα πολλά πρωτότυπα προϊόντα από την εποχή του Knud Abildgaard ήταν το One-Alpha®, μια χημικά τροποποιημένη έκδοση της βιταμίνης D. Σε μια συνάντηση το **1985**, Ιάπωνες ερευνητές ανέφεραν ότι είχαν παρατηρήσει τη δραστικότητα του One-Alpha® στη θεραπεία ενός ασθενούς με ψωρίαση. Αυτή η πληροφορία αργότερα αποδείχτηκε ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη της LEO Pharma. Ένα νέο προϊόν βιταμίνης D, το Daivonex®, για τη θεραπεία της ψωρίασης κυκλοφόρησε το **1991**, την ίδια χρονιά με το νέο αντιπηκτικό innohep®. Το Daivonex® και το innohep® εξακολουθούν να συμβάλλουν στα κέρδη της LEO Pharma, συνεπώς το **1991** υπήρξε σημαντική χρονιά για τη LEO Pharma.

2008 2017 2020 2021

σε προϊόντα που κυκλοφορούν ήδη όσο και σε καινοτόμα έργα ανάπτυξης. Έτσι το χαρτοφυλάκιο προϊόντων και τα ερευνητικά έργα επεκτάθηκαν και η LEO Pharma εδραιώθηκε στη δερματολογική αγορά. Το **2017**, η LEO Pharma παρουσίασε το πρώτο της βιολογικό δερματολογικό προϊόν, το Kyntheum®, για τη θεραπεία της ψωρίασης. Επιπλέον, το καλοκαίρι του **2020**, η LEO Pharma υπέβαλε αιτήσεις για εγγραφή ενός νέου βιολογικού προϊόντος, της τραλοκινουμάμπης, για τη θεραπεία της ατοπικής δερματίτιδας. Εν αναμονή της σχετικής κανονιστικής έγκρισης, αυτό το προϊόν προβλέπεται να κυκλοφορήσει το **2021**.

Η τραλοκινουμάμπη
δεσμεύεται στην IL-13

Σύριγγες innohep®

Θέμα θέλησης, ικανότητας και θάρρους

Για να συμμετάσχεις στον αγώνα εξεύρεσης καλύτερων θεραπευτικών επιλογών για τους ασθενείς, πρέπει να έχεις τη θέληση να επιβιώσεις, την ικανότητα να διευθύνεις μια επιχείρηση και το θάρρος να αρπάζεις τις ευκαιρίες που θα διασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη παρουσία σου στην αγορά.

Αυτή ακριβώς η θέληση, η ικανότητα και το θάρρος χαρακτήριζαν ανέκαθεν τη LEO Pharma καθ' όλη την ιστορία της. Από τις απαρχές της το **1620** όταν ο Esaias Fleischer κατάφερε να κάνει το Løve Apoteket το κορυφαίο φαρμακείο στην Κοπεγχάγη. Τον 18 ο αιώνα όταν οι ιδιοκτήτες ξανάχτισαν το φαρμακείο μετά από δύο καταστροφικές πυρκαγιές. Το **1908** όταν οι Kongsted και Antons είδαν τις ευκαιρίες στην αγορά και είχαν το θάρρος να αγοράσουν το Løve Apoteket. Συνδύασαν τις φαρμακευτικές τους γνώσεις με την επιχειρηματική τους διορατικότητα και τη μεγάλη βιομηχανική τους εμπειρία και ίδρυσαν τη LEO Pharma. Έγιναν πρωτοπόροι της φαρμακοβιομηχανίας της Δανίας. Όταν ο Knud Abildgaard, εν μέσω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και παρά τις αντιξοότητες, επέμεινε να αναπτύξει μια ανεξάρτητη μονάδα παραγωγής πενικιλίνης στη Δανία και όταν στη συνέχεια μετέτρεψε τη LEO Pharma σε διεθνή εταιρεία. Το **1984**, όταν ο Abildgaard ίδρυσε το LEO Foundation για να διασφαλίσει τη μελλοντική ανάπτυξη και επιτυχία της LEO Pharma ως ερευνητικής φαρμακευτικής εταιρείας με έδρα τη Δανία. Και όπως απέδειξε πρόσφατα η LEO Pharma, στρέφοντας τη στρατηγική της προς την παγκοσμιοποίηση, την καινοτομία και την ανάπτυξη με στόχο τη δημιουργία σταθερών γραμμών εσόδων και βοηθώντας ακόμα περισσότερους ασθενείς με δερματικές παθήσεις.

Ατενίζοντας το μέλλον, το LEO Foundation θα προσπαθήσει να επαυξήσει τη δημιουργία βιώσιμης αξίας σε όλες τις δραστηριότητές μας με σαφή στόχο να διασφαλίσουμε τη μακροπρόθεσμη επιτυχία της LEO Pharma και να βελτιώσουμε την αποδοχή, την κατανόηση και τη θεραπεία όσων ζουν με δερματικές παθήσεις.

Κείμενο:

Arne Mandøe, Ιστορικά Αρχεία και Μουσείο της LEO
και Morten Andersen, ερευνητής δημοσιογράφος στην manjournal.dk

LEO FOUNDATION